

תלמד מוסר תהיה מאושר

פרשת שלח תשפ"ג

משנת חייו של מרן הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל
ניתן להשיג במדקבה צבעונית כמערכת העלון
יישר כח לרב ישראל מאיר וייל מו"ל משנתה של תורה, על עיצוב המדקבה

גליון ק"ל

"מחשבות טובות... דיבורים טובים... ממשנת מרן הגרי"ג - היפך מעשי המרגלים

עלמה דאתי? ... אמר ליה: הנך נמי בני עלמא דאתי ניהו. אזל לגביהו. אמר לה: מאי עובדיכו? - אמרו ליה: אינשי בדוחי אנן, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדיהו - טרחינן ועבדינן להו שלמא. (א"ה: ועל' בספרינו 'מה למעשה' שהוכחנו בשם מרן הגרי"ג קניבסקי זצוק"ל שהכוונה שהיו בעלי אמונה, ועל ידי האמונה חזקו ושימחו אנשים)...
עוד בעלת 'מילה טובה', יש ספר בשם "אמרי נועם הקדמון" (מוזכר הרבה פעמים במהרה"א) הכותב על הפסוק "נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי שפר".
נפתלי 'אילה שלוחה' מרמז על מהירות, הדרך פתוחה בפניו, כעין סירנה של משטרה ואמבולנס [ומרמז על עניינים

מ"ה למעשה התחזקות בעבודת ה'...

לע"ג מ"ה הרני אסן מירון
ג' הרני אסן קרלין, ובל מרני ישראל

שם) ותמיד לפני 'שמונה עשרה' היה נעמד, ופתח את הגרות, סגורה ומתחיל 'שמונה עשרה', והיונו מסבירים שהוא מקיים בזה 'היון לקראת אלוךך ישראל וכדברי הגמ' (שבת י.) שיש מצוה להגרו חגורה מיוחדת לתפילה משום 'היון'...

למה להסתכל מי שפך את הדלי שופכין

פעם אחת הלך רבינו ברחוב עם נכדו, ולפתע נשפך עליו 'דלי שופכין' מאחד הבתים, ורבינו המשיך כמובן בהליכה רגילה כדרכו, אולם מלווהו הרים את עיניו.
אמר לו רבינו, 'ממה נפשך', אם השופך - שפך בכוונה, אז על ידי שאנתה יודע מי זה, יהיה לך קפיא בלב עליו, וזה לא טוב, לא טוב שיש בלב קפידות על אחרים.
ואם הוא שפך בלי כוונה - אז סתם לעשות לו הרגשה לא נעימה...

לב אלמנה ארנין

בערב יו"ט האחרון לחייו, הלך רבינו למקווה פרטי, בבית אחד ממקורביו. [א"ה: זכורני בעת שלמדתי בישיבה הק' לפני כ-10 שנים, היה ידוע שרבינו הולך כל יום שיש למקווה בחפץ חיים] לאחר מכן במשך 40 דקות התקשר רבינו לאלמנות לשמוח אותם כמידי ערב יו"ט. [א"ה: נאה דורש הגה"צ, ונאה מקיים. הגה"צ ר' אלימלך שליט"א, מתקשר מידי ער' לשערוות אלמנות!...]

אין לי ישוב הדעת - לבחור שלא ידע כלום

ידוע זהירותו המופלגת של רבינו לא לפגוע באף יהודי, פעם הגיע בחור לדבר איתנו בלימוד, והבחור לא ידע מימינו וממשאלו, אמר לו רבינו "אין לי כרגע ישוב הדעת".

גם לי היה קשה

היה פעם בישיבה תלמיד יתום, שאימו נפטרה והוא היה שבור מאד. קרא לו רבינו לארוחת הצהריים, ותוך כדי הדברים הוא סיפר לו על בחור יתום שאמור שלו נפטרה שהוא היה ילד, ואבא שלו שהיה עסוק בצרכי ציבור לא יכל לגדלו, ולכן נשלח לגידול אצל דודתו, והילד היה שבור מכך מאד, והיה לו קשה מאד, ואף על פי כן הוא לבסוף נעשה ראש ישיבת פוניבז', ובכך רצה רבינו לעודדו שיש לו סיכוי להגיע רחוק ביותר.

מעלת דיבורים טובים

עוד הביא הגה"צ 'דבר נורא' במעלת 'מילה טובה', משה רבינו התחנן לקב"ה שייכה להכנס לארץ, כמו שכתוב "ואתחנן אל ה'", "אומר ה'בעל הטורים' (דברים ג כג) "ואתחנן. לעיל (פסוק כב) כתיב לא תיראום, חזקתי את ישראל אולי ירחם עליי".

היינו, שמשה רבינו התפלל לה' שהזכות שאמר מילה טובה ומחזקת לעם ישראל, [בפסוק לפני 'אתחנן אל ה''] אמר להם "לא תיראום פי ה' אלהיכם הוא הנלקח לכם", בזכות הזאת חשב משה רבינו שייכה להכנס לארץ, כל כך הובנה בכוח של מילה טובה. [והזכיר הגה"צ את הגמ' (דף כב:) רבי ברוקא חוהה הוה שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה, אמר ליה: איכא בהאי שוקא בר

עומדים אנו לאחר כלות השבעה מהסתלקות אבינו רועיני, ומיום ליום, ומהספד להספד - מגלים אנו את גודל האבידה לדור.

צדיקי הדורות נקראים "עיני העדה". ודבר נפלא אמר הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א (בהספדו על רבינו בהיכל כולל 'עטרת שלמה' מודיעין עילית. ניתן לשמוע בקול הלשון) בשם המהר"ם שיק, משל למלך שאיבד את מאור עיניו, והרופאים אמרו שצריך שמישהו יתרום לו את קרנית עיניו. אולם תורם הקרנית יחפך בעצמו לעיוור.

מי יסכים לתרום? הלכו לאסיר מבית האסורים שנידון כל חייו למאסר עולם, ואמרו לו, שמבקשים ממנו ליתן את קרנית עיניו למלך, ובשכר זה ישחררוהו לחופשי, ויתנו לו אלף אלפי זהב וכסף.

הסכים האסיר, אבל בכה מאד, והסביר: יש לי אלפי זהב וכסף, אבל אין לי עיניים...

כיצא בזה, זקני וחכמי ישראל הם עינינו, וכאשר בעוונותינו הם מסתלקים מעימנו, הגם שנשאר לנו התלמודי תורה, הישיבות והכוללים, ועוד ועוד, אבל אין לנו עיניים, ועל כך אבכה ואיליילה, כי בעוונותינו לוקח אודינו מעל ראשינו...
עוד אמר הגה"צ בהספדו בשם ה'כתב סופר', (ברכות כח:) "וכשחלה רבי יוחנן בן זכאי, נכנסו תלמידיו לבקרו. כיון שראה אותם התחיל לבכות. אמרו לו תלמידיו: נר ישראל, עמוד הימיני, פטיש החזק, מפני מה אתה בוכה? אמר להם: אילו לפני מלך בשר ודם היו מוליכין אותי, שהיום כאן ומחר בקבר, שאם כועס עלי - אין כעסו כעס עולם, ואם אוסרני - אין איסורו איסור עולם, ואם ממייתני - אין מיתתו מיתת עולם, ואני יכול לפייסו בדברים ולשחדו בממון - אף על פי כן הייתי בוכה; ועכשיו שמוליכים אותי לפני מלך מלכי המלכים הקדושים ברוך הוא, שהוא חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים, וכו'..."

מודקדק ה'כתב סופר' למה התחיל לבכות רק כשראה את תלמידיו? וגם מה הכוונה "מוליכין אותי" שאמר ר' יוחנן בן זכאי לתלמידיו?

עונה ה'כתב סופר', שעד שתלמידיו לא נכנסו, הוא הבין שעדיין לא שעת מיתתו, ואין מה לבכות - כי הוא יכול ללמוד ולהוסיף זכויות עבור עצמו. אבל כשהגיע הרגע שתלמידיו נכנסו - הוא הבין שהוא הבין שהולך להסתלק מן העולם, וכבר לא תהיה לו אפשרות להתעלות ברוחניות בכוחות עצמו, או אז אמר לתלמידיו - תדעו לכם, אני עכשיו עולה למעלה, אין לי אפשרות להתקדם ולהתעלות עוד מאומה, מי יקדם אותי בשמים ממדרגה למדרגה, מהיכל להיכל? אתם! התלמידים... וזה הפשט "מוליכין אותי", אתם, תלמידי, מוטל עליכם תפקיד להוליך אותי...

ודבר זה על ידי שלומדים מדרכיו, ומתעלים מלימוד מעשיו, זה גורם עליו נשמה לנפטר...

וכאן סיפר הגה"צ כמה מעשים שיש בהם לימוד לדורות...

לפניו נעבור ביראה ופחד

כשפינו את רבינו לבית החולים, בדקו הרופאים, ומצאו שיש לפתע עליית לחץ דם גדולה מאד [200] ובדקו ברישומים הרפואיים ומצאו שגם יום קודם לכן היה לרבינו עליית לחץ דם, שאלו את רבינו, ואמרו, שלא צריכים לדאוג, ככה זה בכל שמונה עשרה!!! ולמרות שלא ראו כלום על פניו וגופו הקדוש של רבינו, מבפנים בערה אש...

[ואוסף אני הקטן הנחה שאני נזכר אצל רבינו, רבינו היה יושב תדיר בתפילה בפאתי בית המדרש (יש שהסבירו מומחם שרצה לחזק את התפילה

א' תמוז ה'תשפ"ג
מאגריית המשפיעים
המגידים שליט"א

כמו ששבת לא זזה לעולם - כך שיעור תורה

אמרו לרמז בהא דאיתא בגמ' (שבת פו:) 'בשבת ניתנה תורה לישראל, שבא ללמד שכשם שיום השבת קבוע ועומד, ולא יוכל בר אנוש להקדימה ולאחרה לעולמים, אף אם מאד נחוץ לו להזיז את השבת ליום אחר מחמת עסק ממון שנודמן לו וכדו', ואפילו אם ירצה להשלימה בכפליים כגון לערוך במקומו ב' ימי שבתות [באמצע השבוע] גם כן לא יועיל לו במאומה. כיצא בו, 'בשבת ניתנה תורה' - אין להזיז 'שיעור תורה' הקבוע, ולא יאמר למחרת היום אשלים את הלימוד היומי, אלא בכל יום ויום עליו להשלים את חוק לימודו. (באר הפרשה).

היערכות להדפסה חוזרת של "מה למעשה", והדפסת "מה למעשה" חלק ב'

בחסדי ה' ובחמלתו, המהדורה הראשונה של "מה למעשה" אזולת מהשוק, ולמען "זיכוי הרבים" נעשה מאמץ להדפיס שוב.

וכידוע זעקת 'למה נגרע' [של 'פסח שני', והוא הדין לכל דבר שברוחניות] בוקעת רקיעים בבחינה של 'תורה חדשה מאית תצא' - וכנראה שהיו נשמות שזעקו שהם רוצות גם זכויות בזיכוי הרבים העצום של "מה למעשה" [אשר רבים וגדולים העידו על תועלת עצומה ממנו, ופוק חזי כמה "מה למעשה" ליכא בשוקא (אחול מהחיות)], לכן ניתנת שוב אפשרות לתרום פרשות בספר "מה למעשה", ובודאי שאדם הנותן צדקה רק מרוויח. מי שרוצה 'לחטוף' זכויות [ויש לו זכויות קודמות, עיי' במאמר המרכזי] יכול לפנות אלי, או ב'נדרים פלוס' - 'עלי באר', ובעז'ה' יהיה לו חלק בזיכוי הרבים. עלות הנצחת פרשה 500 ₪, ניתן גם להתרים חברים או ידידים, וגודול המעשה יותר מן העושה"... כמו כן, בעז'ה' יתחיל עריכת הספר "מה למעשה" ח"ב, הכולל את כל העלונים משבועות תשפ"ב ועד 'שבועות' תשפ"ג.

כס"ד הגיע משלוח חדש של ברכת המזון בנודל 'כרטיס אשראי'

ברוך ה' הגיע ברכונים ב'נוסח עדות מורח', וגם מהדורה נוספת 'נוסח אשכנז'. ניתן להשיג בבתי הכנסת ברכסים.

למשלוחים בשאר רחבי הארץ, ניתן לקבל בדואר [רגיל] בעלות של 2 ₪ לברכון, ועוד 2 ₪ עבור מעטפה עם כול. (ניתן להכניס כמה ברכונים במעטפה אחת).

כמו כן יש רעיון חדש של 'הושעות' מודפסות על כרטיס פלסטיק, וכידוע הקושי להחזיק את הד' מינים ביחד עם סידור ה'הושעות', הרוצה לתרום יפנה כנ"ל.

רוחניים, שיש סייעתא דשמיא גדולה], בזכות מה זה? למה הוא זוכה לאילה שלוחה? בזכות שהיה נותן 'אמרי שפר', היה אומר מילים טובות לאחרים, והיו פותחים בפניו את הדרך...

זה נהנה וזה נהנה

ר' שמואל רוזובסקי זצ"ל שמע פעם שלהגיד מילה טובה לשני 'זה נהנה וזה לא חסר' - אמר ר' שמואל, לא! 'זה נהנה וזה נהנה'!!!

יש עוד הרבה הרבה מה להאריך, אבל המקום קצר, ונביא מדברי רבינו זצוק"ל על מעלת מזכי הרבים...

בזכות מה זוכים ל'זיכוי הרבים'?

כתב רבינו מרן ראש הישיבה הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל, (דרכי החינוך, גליון 480), על דברי המשנה באבות (ה, יח) "משה זכה וזיכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו".

הסביר ה'ראש ישיבה' שנאמר בזה שלשה דברים: א. זכה. ב. זיכה. ג. את הרבים. ג. זכות הרבים תלוי בו.

זכה - היינו שהיו לו זכויות קודמות, לפני שקיבל תורה מסיני. כי כדי להיות מקבל התורה צריך זכויות. ולא מפורש במשנה מה הן הזכויות הקודמות שהיו לו.

ואחר כך זיכה את הרבים, היינו שעל ידי הזכויות שהיו לו, הוא קיבל ולמד תורה, וזוהו זיכה את הרבים, שכל התורה שיש לנו היום, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, הכל קיבלנו ממש רבינו.

ועל זה אמרו זכות הרבים תלויה בו, היינו שכל המעשים הטובים שעושים הרבים, שעוסקים בתורה ומקיימים תרי"ג מצוות עד סוף כל הדורות, הכל נזקק לזכותו של משה רבינו כאילו הוא עצמו עשה אותם. אמנם כלל ישראל הם העושים,

ומצינו עוד (סוכה טו): "ואמר רבי אלעזר: מאי דכתיב 'פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה', וכי יש תורה של חסד ויש תורה שאינה של חסד? אלא: תורה לשמה - זו היא תורה של חסד, שלא לשמה - זו היא תורה שאינה של חסד. איכא דאמרי: תורה ללמודה - זו היא תורה של חסד, שלא ללמודה - זו היא תורה שאינה של חסד".

והיינו שיש הבדל בין התורה שאדם לומד בעצמו לתורה שמלמד לאחרים, וכשמלמד לאחרים ועושה חסד עם התורה, זה נקרא תורת חסד, והיא תורה בדרגה גבוהה יותר, כי יש בזה גם אהבת חסד ואהבת הבריות.

אמנם 'ואהבת לרעך כמוך' היא מצות עשה, אבל לא כולם מקיימים אותה כמו שצריך, ורבי עקיבא אמר שמצוה זו היא כלל גדול בתורה (ירושלמי נדרים ט, ד) וה'מסילת ישרים' (פרק יא) כתב שצריך להיות 'כמוך ממש'. ועל כן ככל שהאדם מתעלה יותר במדרגה זו של חסד, כך תורתו נחשבת יותר ויותר, במדרגה אחרת של תורה.

ובמדרש (שמות רבה, טס) אמרו גם על דוד המלך: "ה' צדיק יבן, בדק לוד בצאן ומצאו רועה יפה שנאמר (תהלים עח) ויבחרו ממלכות צאן, מהו ממלכות צאן כמו (בראשית ה) ויכלא הגשם, היה מונע הגדולים מפני הקטנים והיה מוציא הקטנים לרעות כדי שירעו עשב הרך ואחר כך מוציא הזקנים כדי שירעו עשב הבינונית, ואח"כ מוציא הבחורים שיהיו אוכלין עשב הקשה, אמר הקדוש ברוך הוא מי שהוא יודע לרעות הצאן איש לפי כחו יבא וירעה בעמיו, ה"ד (תהלים עח) מאחר עלות הביאו לרעות יבקע עמו ובישראל נחלתו".

והיינו; שגם דוד המלך זכה להיות מלך ישראל בזכות שהיה מרחם על הצאן, ובזה ראה הקב"ה שהוא יוכל להיות מלך טוב וירחם על כל אחד ואחד מעם ישראל. ע"כ תורף דברי רבינו הגרי"ג שליט"א.

[עוד הוסיף שם רבינו שלפי הדברים האלו שזיכו הרבים זה רק על ידי זכויות קודמות, לא יעזור השתדלות לזכות את הרבים, אלא רק בזכות תלמי מילתא]. ע"כ.

ונאים הדברים לרבינו זצוק"ל שזכה להנהיג את 'שה פזורה ישראל', וזכה שאחר פטירתו יש חיזוק עצום ללכת בדרכיו וללמוד ממעשיו, והכל בזכות אהבת הבריות, וכפי שהעיד על עצמו שלא חשב שום דבר רע - על אף יהודי. לכולם זכור הבחירות בתשע"ט לעיריית ירושלים, שהיה מתח גדול בין הליטאים לחסידים [3-6] ועשו סיבוב שני לבחירת ראש העיר, יום לפני הבחירות נערך כינוס חירום בירושלים, עם מרן הגר"ח קניבסקי זצוק"ל, ומרן הגרי"ג זצוק"ל.

ומרן התאמץ מאד לעלות לירושלים [מסתמא זה היה הפעם האחרונה שעלה לירושלים עם גופו הגשמי], ונסע כמה שעות קודם העצרת, ונח בירושלים כדי להתאושש ממאמץ הנסיעה.

כולם חיכו למוצא פיו... ואז אמר מרן, [איני זוכר בדיוק, אני כותב מהזיכרון] שכדי לנצח בבחירות, שזה אומר להרבות 'כבוד שמים' צריך זכויות. (כמו הסוד שלעיל) ובשביל זכויות שכל אחד יקבל על עצמו 'לחשוב רק דברים טובים על השני'!!!

הציבור יצא מכליו בהתפעלות שאלה הם מנהיגיו, במקום שידברו על 'מלחמת ה' ומלחמת מצווה', דיבר מרן הגרי"ג לחשוב טוב על האחרים... [מי שזכר את המאבק שהיה, מבין כמה היה קשה לקיים את הוראתו של מרן] אבל מרן עם הנקיות [ריינקייט] שלו, זה מה שהוא אמר וחשב... יעזור ה' שנזכה להתחזק בדרכיו של מרן זצוק"ל, ובכך 'נוליד אותו' ובעיקר נוליד את עצמינו ממדרגה למדרגה, להתקדש ולהטרה בקדושה של מעלה... אכ"ר.

לעמוד בכל לבנתם... יסוד 'ועד' של 'כבוד התפילה' בשבועות קודמים הובאו כאן מספר מאמרים בנושא הגעה בזמן וחיזוק התפילה "מכבדי אכבד", ופנו אלי כמה 'תלמידי חכמים' שהם רוצים קיום לדבר, ורצו לייסד 'ועד' בעבודת ה', של אברכים שרוצים להתחזק בנושא תפילה. מי שמעוניין להצטרף ל'ועד' ברכסים, שנשתדל בל"ג שיהיה בראשו ת"ח חשוב, יפנה בבקשה למערכת במייל, או בפקס 0548496676, או בנדרים פלוס - הודעה לגבאי.

אבל כל זה נזקק גם לזכותו של משה רבינו, ונחשב שגם הוא עשה את זה, וכמו שיש שרר עולם הבא למי שעושה בעצמו, כך ישנו שרר גם למשה רבינו, מכיוון שהוא המשפיע וגרם שיעשו את זה, מקבל גם הוא אותו השכר...

ויש להתבונן במה זכה משה רבינו ומה הן הזכויות שהיו לו לפני קבלת התורה???

[שעל ידן זכה לקבל את התורה ולזכות את הרבים].

הנה דבר אחד מפורש במדרש (שמות רבה, ב, ב, ג) על הפסוק 'משה היה רועה את צאן יתרו', ור"ל המדרש: "אמרו רבותינו, כשהיה משה רבינו ע"ה רועה צאנו של יתרו במדבר, ברח ממנו גדי, ורץ אחריו עד שהגיע לחסית, כיון שהגיע לחסית נזדמנה לו בריכה של מים ועמד הגדי לשתות, כיון שהגיע משה אצלו אמר אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני צמא, עיף אותה, הרכיבו על תיפו והיה מהלך. אמר הקדוש ברוך הוא: יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם כך חיין אתה תרעה צאני ישראל".

היינו שבזכות מידת הרחמים שהייתה לו, זכה להנהיג את כלל ישראל ולקבל תורה מסיני.

אנו למדים מכאן את הענין של מידת הרחמים ואהבת הבריות, וכמו שאמרו בגמרא (בבא מציעא פה) 'ורחמיו על כל מעשיו - לרחם לא רק על אנשים, אלא אפילו על ברואים, על בעלי חיים.

אופי נאצל זה של מידת הרחמים, להרגיש את השני ולהיטיב לו, אפילו לבעל חי, מתוך הרגשה כזו של רחמים, זוהי הזכות לקבלת התורה מסיני, וזה הייתה הזכות הראשונה של משה רבינו, בזכותה זכה לקבל את התורה, ומזה נמשך עד היום שכל התורה שלנו היא ממש רבינו. זוהי הזכות של חסד עם אהבת חסד.

"הקשר בין מצוות שבת למצוות ציצית ותיקון חטא צלפחד" וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת" (ס"ד י"ב). הגב' בשבת (כה) אומרת כך היה מנהגו של ר' יהודה בר עילאי, ערב שבת מביאים לו עריבה מלאה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו ומתעטף ויושב בסדינין המצויינין ודומה למלאך ה' צבאות, רש"י מפרש מה הם אותם סדינים - סדינים של פשתן ובהן ציצית של תכלת. בתנא דבי אליהו רבה מובא, שהקב"ה שאל את משה רבינו מה הסיבה שהמקושש חטא? ומשה רבינו השיב לו שאולי הסיבה היא שביום חול אנשים הולכים עם תפילין על הראש והזורע, ויש להם כל הזמן אימת ה' עליהם ולכן הם לא חוטאים, אבל בשבת שלא הולכים עם תפילין וחסר באימת ה' לכן המקושש חטא, אמר הקב"ה אם כך אוסיף מצוה נוספת - מצוות ציצית שזו יהיה שייך לקיים גם בשבת ועי"ז יהיה אימת ה' גם בשבת. אי"כ גם אדם שאין לו בגד של ארבע כנפות ולא מחויב בציצית, יש ענין שבשבת יתעטף בציצית במיוחד, ועי"ז זה יזכור את הקב"ה כל השבת, ולכן לבש ר' יהודה בר אלעאי על עצמו ציצית בכניסת השבת כיון שבשבת אין את התפילין שנותנות אימת ה'. והנה הגמרא לקמן (ק:א) מספרת על חסיד אחד שנפרצה לו פרצה בתוך שדהו ונמלך עליה לגודרה וזכר ששבת הוא, ונמנע ולא גדרה, ונעשה לו נס ועלתה בו צלף אחד, ואומר החיד"א בספרו 'דבש לפי', שהחסיד הזה היה נשמת צלפחד, שהיה כידוע המקושש, ועונו נתקן על ידי החסיד הזה שבא לידי ניסיון ונתגבר על יצרו ושמר את השבת, וזה רמזו ב"צלף אחד" - שאותו חסיד היה צלפחד. והנה חז"ל אומרם (ביק קג) שכל מקום שכתוב 'חסיד' בש"ס, הכוונה או לר' יהודה בר עילאי או לר' יהודה בן בבא, ובספר הגלגלים של האר"י הקדוש כתב שצלפחד ירד לעולם הזה כר' יהודה בר עילאי ולכן כתוב 'מעשה בחסיד אחד' - שזה ר' יהודה בר עילאי ובה נזכר מידוע הגמי' מספרת רק על התנא ר' יהודה בר עילאי שישב בטלית המצויצת - משום שכאמור, הוא היה צלפחד, ולכן הקפיד להתעטף בטלית מצויצת בערב שבת כדי לתקן את מעשה צלפחד, כפי שהבאנו לעיל מהתנא דבי אליהו, שמצוות ציצית ניתנה בעקבות חטאו של צלפחד, ובזכות זה באמת ניצל מחילול שבת, כפי המעשה ב'חסיד אחד', שחז"ל אומרים שהוא היה רבי יהודה בר עילאי. המשנה בשבת (עג) מונה את ל"ט מלאכות שבת, והמתבונן יראה שהמלאכות מחולקות לארבע קטגוריות, בתחילה י"א סידורא דפת אח"כ י"ג סדר עשיית הבגד, אח"כ ז' סדר מלאכת העור, ואח"כ ח' המלאכות הנותרים, דהיינו ש"א י"ג ז' וח' מלאכות, יש עוד מקום שמצאנו את המנין הזה והוא בציצית דמנהגינו לכרוך ז' ח' י"א וי"ג ובס"ה ל"ט כריכות, וצריך להבין את השייכות בין הדברים. והראוני שהגאון בקול אליהו (פרשת בעלזתך) עמד בזה וביאר דשבת וציצית שתייהם שקולים כנגד כל התורה כולה, וזה נלמד מכך שפרשת מקושש ופרשת ציצית שתייהם נסמכו לעבודה זרה שכל אלו שקולים כנגד כל התורה כולה, ולכן בשתייהם יש את אותם מספרים. ולדברינו לעיל אתי שפיר הקשר בין ציצית לשבת שכל הציצית ניתן לכלל ישראל כדי שיוכלו ללבשו בשבת בזמן שאין תפילין כדי שגם בשבת יהיה אימת ה' עלינו, וכדמצאנו במעשה דר' יהודה בר עילאי, ובאמת המקום שנשמכה שבת לעי"ז הוא בפרשת מקושש. (י"ש כח לה"ה ר' זאב דינר שליט"א, מג"ש ב'נוף כנרת' סטריה עילית, על מסירת הדברים הנפלאים, ודפח"ח).

קריסת החשמל בער"ש האחרון

אי אפשר שלא לכתוב על מה שקרה בערב שבת האחרון [פר' בעלזתך] שנפל החשמל בהרבה מקומות בארץ, וחזר רק בשבת עצמה, והיה להרבה יהודים הרגשה, שהם נהנים בפועל מחילול שבת של יהודי. [הגם שיש המתירים, ואיני מתכווין להכנס לנושא זה].

ואמר הגר"צ אב"ר שליט"א, שזה בדיוק הבעיה בכל שבת שבת, שיהודי מחלל את השבת ומרבה בפעולות שבבילו, גורמים ליהודי שיהיה אנוס לחלל שבת עבורינו...

ובכל שבת לא נופל החשמל ולא רואים את היהודי שופך פחמים לתוך הדודים, אבל לצערינו זה קורה גם קורה...

חברת 'מעין עולם הבא' [ג' ירמ' במסכת שבת] קיט - קכא	ניתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676	דרוש תרומות להדפסת העלון ניתן לתרום בנידורים פלוס בקופת 'עלי באר' הנבחרת שבערית - 80 ש"ח
--	--	--